

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2015 — Scandlines Øresund κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-68/15)**

(2015/C 138/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Δανία), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Δανία), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Σουηδία) (εκπρόσωποι: M. Johansson, R. Azelius και P. Remnelid, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή ασκείται δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με σκοπό την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2014 βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ (στις υποθέσεις SA.36558 και SA.38371 — Δανία, και SA.36662 — Σουηδία, Ενίσχυση χορηγηθείσα στην Øresundsbro Konsortiet).

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως.
 - Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χρηματοδότηση των εγκαταστάσεων στην ενδοχώρα δεν περιελάμβανε κρατική ενίσχυση, για τον λόγο ότι τα οικεία μέτρα δεν ήταν σε θέση ούτε να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό, ούτε να επηρεάσουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο.
 - Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την άνευ όρων παροχή κρατικών εγγυήσεων και το νομικώς εκτελεστό δικαίωμα της κοινοπραξίας να λάβει κρατικώς εγγυημένη χρηματοδότηση, καθώς και όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής ως προς τον αριθμό των κρατικών εγγυήσεων.
 - Με το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα σουηδικά εγγυητικά μέτρα αποτελούσαν καθεστώς κρατικής ενισχύσεως και υφιστάμενη ενίσχυση.
 - Με το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κρατικές εγγυήσεις περιορίζονται στη χρηματοδότηση της σταθερής συνδέσεως.
 - Με το έκτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν είχε επαρκείς λόγους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέτρα ενισχύσεως είναι συμβατά προς την εσωτερική αγορά.
 - Με το έκτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επίσης προβάλλουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν εκτίμησε το σωρευτικό αποτέλεσμα όλων των διαφορετικών μέτρων ενισχύσεως τα οποία αμέσως ή εμμέσως έχουν χορηγηθεί στην κοινοπραξία.
 - Με το έβδομο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

2. Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση της υποχρέωσης κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε δεκαεννέα σκέλη, με τα οποία οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η έρευνα που διεξήχθη από την Επιτροπή ήταν ανεπαρκής και ελλιπής, και ότι η Επιτροπή, σε πολλά σημεία, δεν ακολούθησε τις ίδιες της τις κατευθυντήριες γραμμές και ανακοινώσεις. Τα ανωτέρω συνιστούν συγκλίνουσες ενδείξεις ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης απόφασης, να επιλύσει το σύνολο των περίπλοκων ζητημάτων που χαρακτηρίζουν την υπό κρίση υπόθεση. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε να διασφαλίσει τα δικονομικά δικαιώματα που οι προσφεύγουσες αντλούν από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- Με τον τρίτο και τελευταίο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ερείδεται σε μη προσήκουσα αιτιολογία. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν μερίμνησε ώστε οι διαπιστώσεις και οι λόγοι που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση να είναι αρκούντως ακριβείς, ώστε οι προσφεύγουσες να είναι σε θέση να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους και το Δικαστήριο να ασκήσει την εξουσία του ελέγχου. Οι προβαλλόμενες πλημμέλειες της αιτιολογίας αφορούν την εκτίμηση της Επιτροπής για τις εγκαταστάσεις στην ενδοχώρα, τις κρατικές εγγυήσεις, τα δανικά φορολογικά πλεονεκτήματα, τα δανικά κρατικά δάνεια και, τέλος, το γεγονός ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής αναφορικά με τη συμβατότητα προς την εσωτερική αγορά και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βασίζονται σε διάλληλο συλλογισμό.

Αγωγή της 6ης Φεβρουαρίου 2015 — Hippler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-72/15)

(2015/C 138/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγων: Eberhard Hippler (Dorsten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Richter, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απαγορεύσει, επί ποινή προστίμου, το οποίο πρέπει να καθορίσει το Γενικό Δικαστήριο σε περίπτωση μη συμμορφώσεως προς την απαγόρευση, στην εναγόμενη να επιτρέψει, χωρίς τη συναίνεση του ενάγοντος, την πρόσβαση του κοινού στα σχέδια δικτύων «Bochum», «Dortmund», «Düsseldorf/Meerbusch», «Duisburg» και «Essen» του ενάγοντος, όπως συνέβη στις ακόλουθες διευθύνσεις:

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> καθώς και

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

- να υποχρεώσει την εναγόμενη να καταβάλει αποζημίωση ύψους 10 100 ευρώ·
- να υποχρεώσει την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα τις προγενέστερες της δίκης δικηγορικές αμοιβές ύψους 2 743,43 ευρώ·
- να καταδικάσει την εναγόμενη στα έξοδα της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών.